

Pixabay free

*Kým o tom hovorili,
on sám zastal uprostred nich
a povedal im:
„Pokoj vám.“*

Lk 24, 36

Veľká noc 2026

Drahé spoločníčky v Pánovi!

Vžime sa do situácie učeníkov tesne pred ich stretnutím so vzkrieseným Pánom – sú hlboko znepokojení, rozprávajú sa medzi sebou o tom, čo zažili alebo počuli, ale nie sú schopní uveriť tomu, čo presahuje ich chápanie. Tam, kde by mala vládnuť prekypujúca radosť, prevláda zmätok a bezradnosť. A potom sa zrazu uprostred nich zjaví vzkriesený Pán – ten, o ktorom celý čas hovorili, ale nespoznajú ho.

Keď sa Ježiš zjaví učeníkom, jeho zjavenie spočiatku vyvoláva zmätok a strach napriek posolstvu o zmŕtvychvstaní, ktoré počuli predtým, svedectvu učeníkov, ktorí sa s ním stretli. Je to jednoducho príliš úžasné, nad rámec akéhokoľvek chápania. Neboli pripravení na toto stretnutie a Ježiš ich musí trpezlivo presvedčať, že je to naozaj on, že žije, že sa im prihovára. Duša potrebuje čas, aby to pochopila.

Ak prenosieme stretnutie učeníkov so vzkrieseným Pánom do nášho každodenného života, nie sú v ňom často situácie, v ktorých sa šíri neistota, situácie plné nepríjemných otázok alebo hlodajúcich pochybností? Sú to situácie, v ktorých narážame na hranice svojho osobného života alebo hľadáme nové perspektívy, situácie, v ktorých my ako spoločenstvo, ako súčasť nášho tak komplexného sveta kladieme otázky, hľadáme odpovede, hľadáme ďalšie kroky, premýšľame o našej budúcnosti, snažíme sa rozvíjať perspektívy. A to všetko v zmesi dôvery, viery a nádeje, ale aj tichého strachu, neistoty, možno niekedy s náznakmi pochybností, frustrácie alebo pesimizmu. Ako často sme tak pohltené svojimi myšlienkami a rozhovormi, že už nevidíme ďalej, ako je to, čo nás momentálne zamestnáva?

A práve v tomto kontexte sa zjavuje Vzkriesený, svedčí o prekonaní smrti a sľubuje nám pokoj. Sme schopní ho rozpoznať? Alebo ho tiež prehliadame, nesprávne posudzujeme? Dokážeme sa otvoriť jeho milujúcim a trpezlivým pokusom zjavovať sa, aby sme boli vnímavé na jeho pokoj a na život, ktorý raz a navždy prekonal smrť? Otvoriť sa neuveriteľnej radosi nového, večného života?

Môžeme a musíme o to prosiť a pomáhať si navzájom, aby sme boli citlivé na skutočnú prítomnosť vzkrieseného Pána v našich životoch, uprostred nás. Potom zažijeme, že tma sa premení na nežné svetlo veľkonočného rána, ktoré nás naplní radosťou, nádejou a dôverou. V každej bunke nášho tela pocítíme, že naša viera vo víťazstvo nad smrťou a pokoj Vzkrieseného nie sú lacnou útechou pre posmrtný život, ale zasahujú do nášho skutočného života a silne ovplyvňujú náš prístup k prítomnosti a budúcnosti. Prinášajú premenu a podnecujú nás, aby sme sa o naše veľkonočné skúsenosti podelili s ostatnými.

Vzkriesený Pán nás uisťuje o svojom pokoji – každú osobne, ako spoločenstvo, ako súčasť stvorenia. Vzkriesený Pán je a zostáva s nami, nikdy nie sme samé, nikdy nie sme opustené ani stratené. Stávame sa schopnými prijať život so všetkými jeho radosťami a nádejami, so všetkými jeho neistotami a otázkami s pozitívnou energiou, pretože on žije a dáva nám pokoj!

Radujme sa spolu so žalmistom: „Oslavovať ťa budem, Pane, celým svojím srdcom a vyrozprávam všetky tvoje diela zázračné. V tebe sa budem tešiť a radovať, ospevovať budem tvoje meno, Najvyšší.“ (Ž 9, 2-3)

Z celého srdca vám všetkým prajem požehnané a radostné veľkonočné sviatky!

Veronica Fulmanová CJ